

mand siger her: „Jeg nævnte, at Egenkapitalen var 30-doblet i Aarenes Løb. Andelskapitalen, der i 1914 var 654 000 Kr., var nemlig i 1921 naaet op paa 15 046 000 Kr., og Reservefonden, der i 1916 startedes med 200 000 Kr., var i 1921 vokset til 3 Mill. Kr. Med andre Ord: Egenkapitalen var ved Udgangen af 1921 18 046 500 Kr. Samtidig var Totalbalancen 180 571 857 Kr. 29 Ø. Regnskabet for 1921 viste saaledes for første Gang det Forhold mellem den ansvarlige Kapital og Balancen, som Bankloven kræver, det vil sige 1 til 10.“

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bør mærke sig dette: første Gang i Andelsbankens Tilværelse det viser sig, at man opfylder Bankloven, er, efter at Banken har bestaaet i 6 Aar. Jeg vil dog tilraade det ærede Medlem, at han gaar til sine nærstaaende, ogsaa til det Styre, som det ærede Medlem Hr. Zahle ledede, fra Andelsbankens Start og frem til 1920, og søger at faa Rede paa, ud fra hvilke Motiver man gennem denne Aarrække tillod Banken at drive sin Virksomhed uden at opfylde Banklovens § 7.

Nu siger saa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at der var ikke senere, da Banken paa ny kom i Uoverensstemmelse med denne Bestemmelse, foretaget noget for at faa dette Forhold rettet. I saa Henseende maa jeg have Lov til at henvise til Aarsberetningen, som afgaves angaaende Bankens Virksomhed i Regnskabsaaret 1923, det Regnskabsaar, om hvilket jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, udtalte, at i det Aar var Banken igen kommet i Konflikt med den nævnte Paragraf i Bankloven. Der siger Formanden: „Da vi stod overfor Konjunkturedgangen, eller — rettere sagt — da denne var godt i Gang, udtalte vi, at vi regnede med en saadan Nedgang i vor Balance paa Grund af Indlaansmidlernes forventede Tilbagegang, at den Forøgelse af Garantikapitalen, som vi indtil da havde opfordret saa stærkt til, maaske ikke længere vilde være nødvendig. Men den Omstændighed, at Nedgangen i Indlaansmidlerne trods Angreb og Mistænkeliggørelse ikke er blevet saa stor som forud antaget, i Forbindelse med den Kendsgerning, at man har maattet anvende Reservefonden til Udligning af Tab, gør igen eller fremdeles Spørgsmaalet om Tegning af yderligere Kapital aktuelt.

Vi opfylder ikke for Tiden Banklovens Krav med Hensyn til Forholdet mellem Egen-Kapitalen og de samlede Gældsforpligtelser, hvilket Forhold jo ifølge Loven skal være mindst som 1 til 10. Vi har derfor maattet søge Ministeriet om Dispensation fra Lovens Bestemmelse, og der er derefter givet os Frist til 1. Juli 1925. Der skulde altsaa gerne paa den ene eller den anden Maade tilvejebringes den fornødne yderligere Egen-Kapital.“ Deraf fremgaar det, at Bankinspektoret har opfyldt sin Pligt i denne Sag ved at stille Kravet til Andelsbanken paa det givne Tidspunkt, og efter hvad jeg har bragt i Erfaring, skete Henvendelsen fra Bankinspektoret til Andelsbankens Ledelse om at søge den nævnte Dispensation i September Maaned 1923.

Man ser altsaa, at det er en Udvikling, som er i ganske nøje Tilknnytning til den Tilstand, hvorunder Andelsbanken har levet lige fra dens Tilblivelse og frem til 1921; men nu udnævner det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen den Dispensation, der blev givet for dette ene Aar, til Hovedpunktet i hele denne Sag og til det Forhold, ud fra hvilket Bankens Sammenbrud har udviklet sig. Ja, det er efter de bedste Recepter, efter Recepten: Lad os, naar vi er svage i den Sag, der i Virkeligheden er til Behandling, saa hellere tale om noget andet; men det kan gaa i Molbolandet, men ikke i den Kreds, hvori det ærede Medlem i Virkeligheden befinder sig. Jeg vil fremdeles hævde, at Bommen for Fremme af de Planer, hvorved det ærede Medlem Hr. Rytter som Formand for Bankens Bestyrelse beskæftigede sig i April og Maj Maaneder, blev slaaet med det Rekonstruktionsforsøg eller den Hjelpeaktion, som blev foretaget under den højtærede Erhvervsministers Ansvar i Januar og Februar Maaned.

Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger videre, at i Perioden fra 1920 til 1924 fik Banken Tilladelse til at aflægge falske Regnskaber. Det er en Insinuation, som forekommer mig fuldstændig utilbørlig, og som det ærede Medlem ikke har nogen som helst Basis for. Hvad mener det ærede Medlem om det Regnskab, som er aflagt for 1924? Vil det ærede Medlem virkelig, efter at dette Regnskab er fremkommet, finde sig berettiget til at forekaste den nuværende